Europa-Parlamentet

2019-2024

Retsudvalget

2021/2161(INL)

9.6.2023

UDKAST TIL BETÆNKNING

med henstillinger til Kommissionen om digitalisering og forvaltningsret
(2021/2161(INL))

Retsudvalget

Ordfører: Karen Melchior
(Initiativ – forretningsordenens artikel 47)

PR_INL

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BILAG TIL FORSLAGET TIL BESLUTNING: HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM 12

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

med henstillinger til Kommissionen om digitalisering og forvaltningsret

(2021/2161(INL))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 225 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 298 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

– der henviser til artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, som fastslår, at retten til god forvaltning er en grundlæggende rettighed,

– der henviser til den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om den europæiske erklæring om digitale rettigheder og principper for det digitale årti af 15. december 2022,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF[1],

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter[2],

– der henviser til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om informationssikkerhed i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer (2022/0084(COD)),

– der henviser til forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om foranstaltninger til sikring af et højt fælles cybersikkerhedsniveau i EU's institutioner, organer, kontorer og agenturer (2022/0085(COD)),

– der henviser til den omfattende praksis ved EU-Domstolen, som har anerkendt et sæt generelle forvaltningsretlige principper baseret på medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner,

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 26. januar 2022 om en europæisk erklæring om digitale rettigheder og principper i det digitale årti (COM(2022)0027) og dets ledsagende arbejdsdokument fra Kommissionens tjenestegrene, som indeholder en rapport om høring af interesserede parter og deres engagement (SWD(2022)0014),

---

1 EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39.

2 EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.

– der henviser til Kommissionens digitale strategi: Den næste generations digitale Kommission af 30. juni 2022 (C(2022)4388),

– der henviser til sin beslutning af 6. september 2001 om særlig rapport fra Den Europæiske Ombudsmand til Europa-Parlamentet i fortsættelse af undersøgelsen på eget initiativ om eksistensen af og offentlighedens adgang til en adfærdskodeks for god forvaltningsskik i Fællesskabets forskellige institutioner og organer[3],

– der henviser til Kommissionens afgørelse 2000/633/EF, EKSF, Euratom af 17. oktober 2000 om ændring af dens forretningsorden ved som bilag hertil at knytte en administrativ adfærdskodeks for Europa-Kommissionens medarbejdere hvad angår deres forbindelser med offentligheden[4],

– der henviser til afgørelse truffet af generalsekretæren for Rådet/den højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik den 25. juni 2001 om en kodeks for god forvaltningsskik for Generalsekretariatet for Rådet for Den Europæiske Union og dets personale for så vidt angår deres tjenstlige forbindelser med offentligheden[5],

– der henviser til Europarådets henstilling CM/Rec(2007)7 af 20. juni 2007 fra Ministerkomiteen til medlemsstaterne om god forvaltningsskik,

– der henviser til "Principper for offentlig tjeneste for EU's tjenestemænd", der blev offentliggjort den 19. juni 2012 af Den Europæiske Ombudsmand,

– der henviser til efterfølgende datablade om digital offentlig forvaltning i medlemsstaterne, der blev offentliggjort online af Kommissionen,

– der henviser til tilstedeværelsen af generelle love om forvaltning, som fastsætter de grundlæggende principper for forvaltningsret, samt domænespecifik eller sektorspecifik lovgivning i medlemsstaterne,

– der henviser til en undersøgelse bestilt af den svenske regering fra det svenske Statskontoret om principperne om god forvaltningsskik i EU-medlemsstaterne,

– der henviser til en undersøgelse udført af den danske regering fra Digitaliseringsstyrelsen om principperne for god brug af grundlæggende data i implementeringen af digitaliserede offentlige forvaltningstjenester,

– der henviser til det europæiske retsinstituts rapport fra 2022 om standardregler for konsekvensanalyser af algoritmiske beslutningstagningssystemer anvendt i den offentlige forvaltning[6],

---

3 EFT C 72 E af 21.3.2002, s. 331.

4 EFT L 267 af 20.10.2000, s. 63.

5 EFT C 189 af 5.7.2001, s. 1.

6 https://www.europeanlawinstitute.eu/fileadmin/user_upload/p_eli/Publications/ELI_Model_Rules_on_Impact_Assessment_of_ADMSs_Used_by_Public_Administration.pdf.

– der henviser til briefing-notaterne fra konferencen om forvaltningsret i EU afholdt af Europa-Parlamentets Retsudvalgs temaafdeling og universitetet i León (León, den 27.-28. april 2011)[7],

– der henviser til henstillingerne i arbejdsdokumentet om status og fremtidsudsigter for EU's forvaltningslov fremlagt af Retsudvalgets arbejdsgruppe om EU's forvaltningslov den 22. november 2011[8],

– der henviser til evalueringen af den europæiske merværdi vedrørende Den Europæiske Unions forvaltningslov, der blev forelagt den 6. november 2012 af Enheden for Europæisk Merværdi for Retsudvalget[9],

– der henviser til en offentlig høring om generelle regler for en åben, uafhængig og effektiv europæisk forvaltning og den sammenfattende rapport af juli 2018, der blev forelagt den 10. juli 2018 af Enheden for Europæisk Merværdi, Europa-Parlamentets Forskningstjeneste for Retsudvalget[10],

– der henviser til en konsekvensanalyse af eventuelle foranstaltninger på EU-plan vedrørende en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning udført i juli 2018 af Enheden for Forudgående Konsekvensanalyse under Europa-Parlamentets Forskningstjeneste og forelagt for Retsudvalget den 10. juli 2018[11],

– der henviser til evalueringen af den europæiske merværdi fra 2022 vedrørende digitalisering og forvaltningslov, der blev forelagt den [30. maj 2023] af Enheden for Europæisk Merværdi for Retsudvalget[12],

– der henviser til sin beslutning af 15. januar 2013 med henstillinger til Kommissionen om Den Europæiske Unions forvaltningslov[13],

– der henviser til sin beslutning af 9. juni 2016 for en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning og forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning,[14]

---

7 http://www.europarl.europa.eu/committees/en/juri/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=59983.

8 http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/juri/dv/juri_wdadministrativelaw_/juri_wdadministrativelaw_en.pdf.

9 http://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/juri/dv/eav_lawofadminprocedure_/EAV_LawofAdminprocedure_EN.pdf.

10 https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/621841/EPRS_STU(2018)621841_EN.pdf.

11 https://www.europarl.europa.eu/RegData/etudes/STUD/2018/621841/EPRS_STU(2018)621841_EN.pdf.

12 https://www.europarl.europa.eu/thinktank/en/document/EPRS_STU(2022)730350.

13 EUT C 440 af 30.12.2015, s. 17.

14 https://www.europarl.europa.eu/cmsdata/150700/consultation-eu-law-summary-report.pdf.

– der henviser til sin beslutning af 26. oktober 2017 om tilsyn med anvendelsen af EU-retten (2015) (2017/2011(INI)),

– der henviser til sin beslutning af 7. juli 2022 om bedre regulering: sammen om bedre lovgivning (2021/2166(INI)),

– der henviser til sin beslutning af 20. maj 2021 om Europas digitale fremtid i støbeskeen: fjernelse af hindringerne for et velfungerende digitalt indre marked og forbedring af anvendelsen af AI for de europæiske forbrugere (2020/2216(INI)),

– der henviser til Kommissionens opfølgning på Europa-Parlamentets beslutning med henstillinger til Kommissionen om Den Europæiske Unions forvaltningslov, som blev vedtaget af Kommissionen den 24. april 2013,

– der henviser til Kommissionens opfølgning på Europa-Parlamentets beslutning for en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning, som blev vedtaget af Kommissionen den 4. oktober 2016,

– der henviser til Kommissionens opfølgning på Europa-Parlamentets beslutning om bedre regulering: sammen om bedre lovgivning, som blev vedtaget af Kommissionen den 22. oktober 2022,

– der henviser til forretningsordenens artikel 47 og 54,

– der henviser til rapporten fra Retsudvalget (A9-xxxx/xxxx),

A. der henviser til, at Unionen med Lissabontraktatens ikrafttræden har fået et passende retsgrundlag for vedtagelse af en europæisk forvaltningslov;

B. der henviser til, at den grundlæggende ret til god forvaltning som fastslået i artikel 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder er blevet juridisk bindende som primærret;

C. der henviser til, at det i en retsunion er nødvendigt at sikre, at de proceduremæssige rettigheder og forpligtelser altid er tilstrækkeligt defineret, udviklet og overholdt; der henviser til, at borgere har ret til at forvente en høj grad af gennemsigtighed, effektivitet, lydhørhed og hurtig udførelse fra Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer, og at de også har ret til oplysninger om de eksisterende muligheder, så de kan træffe yderligere foranstaltninger i den pågældende sag;

D. der henviser til, at en effektiv europæisk forvaltning er afgørende for offentlighedens interesse, samt at for få regler og procedurer kan føre til dårlig forvaltning, som også kan skyldes usammenhængende, inkonsekvente eller uklare regler og procedurer; der henviser til, at ordentligt strukturerede og klare administrative procedurer støtter både en effektiv forvaltning og en korrekt håndhævelse af den grundlæggende ret til god forvaltning og har en merværdi, idet gennemsigtighed og ansvarlighed fremmes, hvilket er med til at styrke Unionens legitimitet og øge borgernes tillid til Unionens forvaltning;

E. der henviser til, at borgernes manglende tillid igennem de seneste mange år har været et presserende problem for Unionen, hvilket kan påvirke dens legitimitet; der henviser til, at Unionen skal tilvejebringe hurtige, klare og konkrete svar til Unionens borgere for at

give dem svar på deres bekymringer;

F. der henviser til, at Unionens eksisterende regler og principper om god forvaltningsskik er spredt over en bred vifte af kilder: primærret, EU-Domstolens praksis, afledt ret, soft law og ensidige forpligtelser fra EU-institutionernes side;

G. der henviser til, at de forskellige institutioners gældende interne adfærdskodekser har begrænset virkning, er forskellige og ikke er juridisk bindende;

H. der henviser til, at et klart og bindende regelsæt for Unionens forvaltning baseret på henstillingerne fra Europarådets Sammenslutning af Stater mod Korruption (Greco) vil være et positivt signal i bekæmpelsen af korruption i offentlige forvaltninger;

I. der henviser til, at Europa-Parlamentet i sine beslutninger og bilag hertil siden 2001 gang på gang har anmodet Kommissionen om at træffe lovgivningsmæssige foranstaltninger inden for dette område; der henviser til, at Europa-Parlamentet i 2013 opfordrede til en forvaltningslov for Den Europæiske Union, og i 2016 opfordrede det navnlig til et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning; der i det væsentlige henviser til, at Europa-Parlamentets opfordringer gentagne gange søger at få vedtaget en forordning om Den Europæiske Unions forvaltning, der skal fastsætte generelle procedureregler, som regulerer Unionens forvaltnings administrative aktiviteter, hvilket omfatter Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer (Den Europæiske Unions forvaltningslov);

J. der henviser til, at opfordringen er baseret på detaljerede konsekvensanalyser, som bl.a. har opgjort omkostningerne ved de administrative procedurer; der henviser til, at konsekvensanalysen fra 2018 har vist, at opdelingen af administrative procedurer på tværs af EU's institutioner og organer har negative indvirkninger på EU's åbenhed, effektivitet og uafhængighed, og konkluderede, at de negative indvirkninger forventes at forværres i takt med overgangen til digitaliseret forvaltning; der henviser til, at Kommissionen ved fremlæggelse af forslaget også bør forelægge en konsekvensanalyse;

K. der henviser til, at Europa-Parlamentet indledte en offentlig høring om behovet for at indføre den europæiske forvaltningslov, hvor 76 % af respondenterne støttede op om at træffe yderligere foranstaltninger på EU-plan for at styrke og forenkle Unionens administrative procedurer, bemærkede, at forbedring af effektiviteten og gennemsigtigheden var blandt de væsentligste grunde for indgriben fra EU's side, og fastlagde manglende operationel sammenhæng og omkostningerne til den administrative byrde som værende blandt de mest problematiske områder; der henviser til, at Kommissionen bør foretage en passende offentlig høring i 2023 af alle relevante aktører og navnlig bør gøre brug af Den Europæiske Ombudsmands særlige viden og ekspertise, da det er Den Europæiske Ombudsmand, der modtager offentlighedens klager over misforhold i Unionens organer og institutioner;

L. der henviser til, at Europa-Parlamentet havde foretaget høringer af akademiske kredse, fagfolk og retlige aktører som forberedelse til dets beslutning fra 2016 for en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning; der henviser til, at Kommissionen i sin opfølgning vedtaget den 24. april 2013 på Europa-Parlamentets beslutning af 15. januar 2013 anførte, at den ville introducere en detaljeret statusopfølgning af EU's gældende

forvaltningslov og eventuelle mangler på tværs af alle institutioner, som skulle vurdere medlemsstaternes anvendte tilgange til disse problemer og ville høre akademiske kredse, fagfolk og retlige aktører med henblik på at udføre en dybdegående analyse af problemerne; der henviser til, at Kommissionen efter ti år endnu ikke har informeret Europa-Parlamentet om resultaterne af den annoncerede statusopgørelse og dybdegående analyse;

M. der henviser til, at Kommissionen i den samme opfølgning fra 2013 også anførte, at ethvert fremtidigt initiativ skal tage hensyn til den eksisterende ramme for administrative regler og det komplette forhold mellem horisontale og sektorspecifikke regler; de mange årsager til mulige forsømmelser og de mange mulige måder, hvorpå dette kan håndteres; og begrænsningerne af anvendelsen af artikel 298 i TEUF; der henviser til, at Kommissionen hidtil ikke har fremlagt en sådan vurdering;

N. der henviser til, at Kommissionen i 2022, for første gang på baggrund af artikel 298 i TEUF, fremlagde to forslag, der på den ene side omhandlede informationssikkerhed og på den anden side cybersikkerhed i Unionens forvaltning, hvilket omfatter dens institutioner, organer, kontorer og agenturer, for at afhjælpe manglen på en fælles tilgang inden for disse områder og det faktum, at de alle har deres egne regler inden for disse områder, som er baseret på forretningsordenen eller grundlæggende retsakter, eller slet ikke har nogen regler;

O. der henviser til, at tilstedeværelsen af horisontale eller sektorspecifikke regler ikke er nogen undskyldning for ikke at fastsætte en europæisk forvaltningslov eller en hindring for at fastsætte en sådan lov, som ville udgøre en grundlæggende og generel referenceramme for forvaltningslove, der bør anvendes af alle forvaltninger i Unionen, uanset hvilken sektor de arbejder inden for; der henviser til, at sådanne generelle dispositive bestemmelser findes i mange EU-medlemsstater, uanset deres struktur, domæne eller sektor og parallelt med sektorspecifikke regler;

P. der henviser til, at opdelingen af de relevante retlige rammer mellem Unionens forvaltning medfører en høj grad af dobbeltarbejde i forbindelse med udarbejdelsen og vedligeholdelsen af interne regler samt ikkeinteroperable administrative praksisser; der henviser til, at mangfoldigheden af disse regler øger risikoen for misforståelser, fejlfortolkning og manglende overholdelse for Unionens borgere; der henviser til, at en grundlæggende og generel referenceramme for forvaltningslove for Unionens forvaltning vil skabe et administrativt miljø med ensartede principper, standardiserede regler og implementeret bedste praksis, hvorimod dette ikke udelukker tilstedeværelsen af sektorspecifikke regler, som det også kendes på nationalt plan; der desuden henviser til, at fastsættelsen af en europæisk forvaltningslov er i overensstemmelse med pligten til at handle under behørig hensyntagen til alle Unionens institutioners og organers autonomi eller kompetencer, som bibeholdes i deres fulde omfang;

Q. der henviser til, at med den teknologiske udvikling og de digitaliseringsbestræbelser, som er nødvendige fra medlemsstaternes side, herunder i forbindelse med deres offentlige forvaltning og tjenester, har Unionens forvaltning gjort lignende digitaliseringsbestræbelser; der henviser til, at Unionens forvaltning i stigende grad ikke fungerer som en separat enhed, men kobles sammen med

nationale offentlige forvaltninger for at tjene borgerne;

R. der henviser til, at både evalueringen af den europæiske merværdi fra 2022 og konsekvensanalysen fra 2018 understregede det faktum, at behovet for centralisering og harmonisering er større i forbindelse med digitalisering, og at den igangværende digitalisering giver nye problemstillinger og udfordringer;

S. der henviser til, at der i Domstolens retspraksis er udviklet nogle faste proceduremæssige principper, der gælder for medlemsstaternes procedurer i EU-anliggender, og som så meget desto mere bør gælde Unionens direkte forvaltning; der henviser til, at det forventes, at Domstolens retspraksis snart vil blive udviklet yderligere til at omfatte sådanne fænomener, der vedrører udviklingen af digitalisering i forvaltningen såsom automatiseret beslutningstagning;

T. der henviser til, at den europæiske erklæring om digitale rettigheder og principper i det digitale årti har til formål at hjælpe alle europæere;

U. der henviser til, at Kommissionen i det digitale kompas for 2030 opstillede en vision for Unionen for en digital omstilling af Europa frem mod 2030 i overensstemmelse med europæiske værdier; der henviser til, at "vejen mod det digitale årti" sigter mod at styrke digitalt lederskab og gøre borgere og virksomheder handlekraftige for på den måde at gøre den digitale omstilling til drivkraften for bæredygtig økonomisk vækst og social trivsel i Europa, hvilket bl.a. bør opnås ved at opbygge arbejdsstyrkens digitale færdigheder og kompetencer, så den kan deltage fuldt ud i den digitale økonomi og ved at digitalisere offentlige tjenester samt gøre dem mere effektive og lette at anvende til gavn for alle i vores samfund;

V. der henviser til, at Kommissionens strategi fra 2022 "Den næste generations digitale Kommission" beskriver målsætninger, der skal gøre det muligt for Kommissionens forvaltning at støtte gennemførelsen af EU's strategiske prioriteter og være et godt eksempel, og den forbedrer bl.a. følgende elementer: styrkelse af sit personale, muliggørelse af politikudformning, der er klar til at blive digitaliseret, ved hjælp af retningslinjer og støtte på tværs af hele Unionens politiske beslutningsproces og udnyttelse af fordelene ved data og innovative teknologier til at modernisere sine administrative processer; strategien viser hensigten med, hvordan digitaliseringen af administrative processer og Unionens forvaltnings interaktion med borgerne vil udvikle sig i de kommende år; der henviser til, at denne udvikling bør ledsages at en række regler for administrative procedurer og bør harmoniseres på tværs af Unionens forvaltning;

W**.** der henviser til, at udviklingen af nye teknologier såsom kunstig intelligens og automatiserede beslutningstagningssystemer kan spille en vigtig rolle i moderniseringen og forbedringen af den offentlige forvaltnings funktionsmåde, forudsat at de anvendte teknologier er yderst pålidelige og troværdige; der henviser til, at muligheden for, at den offentlige forvaltning, herunder Unionens forvaltning, kan gøre brug af sådanne nye teknologier, dog bør være begrænset af legalitetsprincippet og behovet for at sikre, at borgernes rettigheder respekteres; der henviser til, at brugen af nye teknologier såsom kunstig intelligens og automatiserede beslutningstagningssystemer kan udgøre særlige problemer for princippet om god forvaltningsskik og retten til juridisk vurdering, og

kræver derfor en særskilt analyse af elementer såsom gennemsigtighed, ansvarlighed, overholdelse og ligebehandling ved at gribe ind over for risikoen for algoritmebias;

X. der henviser til, at risiciene ved at anvende kunstig intelligens og maskinlæring, særligt inden for rammerne af Unionens forvaltning, hvor der kan være store magtforskelle mellem borgerne og forvaltningen, bør anerkendes; der henviser til, at Unionens forvaltnings brug af maskinlæring derfor bør begrænses til indsamling, organisering, strukturering, konvertering, kombination og tilpasning af data såsom optisk tekstgenkendelse, genkendelse af objekter eller tale-til-tekst;

Y. der henviser til, at det europæiske retsinstitut i 2022 forelagde en rapport om standardregler for konsekvensanalyser af algoritmiske beslutningstagningssystemer anvendt i den offentlige forvaltning, hvor der foreslås standardregler for, når sådanne algoritmiske beslutningstagningssystemer tager en beslutning eller støtter menneskelig beslutningstagning – vedrørende en offentlig myndigheds afgørelse (herunder på EU-plan) om at træffe foranstaltninger eller undlade at træffe foranstaltninger – der forventes at have en væsentlig indvirkning på offentligheden[15];

Z. der henviser til, at software, der før i tiden er blevet udviklet til den offentlige forvaltning, tit har været closed source-software, hvilket betyder, at borgerne ikke kan kontrollere eller genbruge koden, selv om de betaler for den; der henviser til, at det er værd at anerkende, at Unionens forvaltning udvikler, offentliggør og bruger open source-kode til software, hvilket bidrager til overholdelsen af princippet "offentlige midler – offentlig kode"; der henviser til, at princippet fremmer genbrug og forbedring af eksisterende kode for at nedbringe omkostningerne ved at udvikle software og dermed omkostningerne ved digitalisering; der henviser til, at Unionens forvaltning fortsat bør tilskyndes til at bruge open source-software[16];

AA. der henviser til, at digitale forvaltningstjenester til Unionens borgere påvirkes af faktorer såsom alder, tillid eller vilje til at tage teknologiske løsninger til sig; der henviser til, at Unionens forvaltning derfor bør tage hensyn hertil, når den udvikler digitale løsninger til de tjenester, de tilbyder, for ikke at miste borgernes tillid og for at give borgerne mulighed for at vænne sig til den digitale tjeneste;

AB. der henviser til, at følgende principper for digitale offentlige tjenester og forvaltning allerede er blevet kortlagt: i) menneskecentrerede og tilgængelige digitale offentlige tjenester på elle plan, ii) muligheden for, at alle kan deltage i udformningen og forbedringen af digitale offentlige tjenester, der er skræddersyede til deres behov og præferencer, iii) princippet "kun én gang", hvilket betyder, at hver person kun bør indsende sine data eller oplysninger én gang, når vedkommende interagerer digitalt med offentlige forvaltninger på tværs af Unionen, iv) interoperabiliteten inden for digitale tjenester, der tilbydes af den offentlige sektor, såsom digitale identitetsløsninger med dataportabilitet, som er tilladt i hele Unionen, v) stort engagement hos og med folk skabt af digitale teknologier og løsninger og fremme af udviklingen af inddragende

---

15 https://www.europeanlawinstitute.eu/fileadmin/user_upload/p_eli/Publications/ELI_Model_Rules_on_Impact_Assessment_of_ADMSs_Used_by_Public_Administration.pdf.

16 https://commission.europa.eu/about-european-commission/departments-and-executive-agencies/informatics/open-source-software-strategy_en#opensourcesoftwarestrategy.

initiativer på alle plan, vi) digitale teknologiers og løsningers bidrag til en forbedret offentlig sikkerhed;

1. mener, at efter 70 års konstant udvikling af Unionens offentlige forvaltning og 13 år efter Lissabontraktatens ikrafttræden, som fastsætter retsgrundlaget for artikel 298 i TEUF, er der ingen begrundelse for ikke at nedfælde principperne for god forvaltning i bindende lovgivning;

2. minder om, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 15. januar 2013 og i sin beslutning af 9. juni 2016 opfordrede til, jf. artikel 225 i TEUF, at vedtage en forordning om en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning i henhold til artikel 298 i TEUF; minder om, at Europa-Parlamentet i sin beslutning af 9. juni 2016 særligt opfordrede Kommissionen til at fremsætte et lovgivningsforslag, som skulle medtages i Kommissionens arbejdsprogram for 2017; beklager, at Kommissionen hidtil ikke har fremsat et forslag som opfølgning på Europa-Parlamentets anmodning;

3. bemærker, at Kommissionen ikke har fremlagt dokumenterede eller overbevisende argumenter for sin manglende handling, og beklager, at Kommissionen ikke har forelagt nogen dybdegående analyse eller undersøgelser af emnet;

4. anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at fremsætte et lovforslag på baggrund af artikel 298 i TEUF, for at en forordning om en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning kan medtages i Kommissionens arbejdsprogram for 2024, så medlovgivere umiddelbart i starten af en ny valgperiode kan påbegynde deres arbejde hermed; anmoder om, at forslaget følger henstillingerne anført i bilaget og opfordrer Kommissionen til at se forslaget til en forordning anført i bilaget til Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 som et udgangspunkt for udarbejdelsen af det ønskede forslag samt at tage hensyn til digitaliseringens udvikling og dens indvirkning på Unionens forvaltning og administrative procedurer;

5. finder, at det forslag, der anmodes om, er uden finansielle følgevirkninger;

6. pålægger sin formand at sende denne beslutning og henstillingerne i bilaget til Kommissionen og Rådet.

BILAG TIL FORSLAGET TIL BESLUTNING: HENSTILLINGER VEDRØRENDE INDHOLDET AF DET FORSLAG, DER ANMODES OM

Henstilling 1 (om grundlaget for et forslag fra Kommissionen til en forordning om en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning):

Europa-Parlamentet mener, at Kommissionens forslag bør have form af en forordning, som fastsætter generelle bestemmelser om administrative procedurer, der er skitseret i bilaget til Europa-Parlamentets beslutning af 9. juni 2016 for en åben, effektiv og uafhængig europæisk forvaltning.

Henstilling 2 (om principperne, der er grundlæggende for digitaliseringen af Unionens administrative procedurer)

Europa-Parlamentet mener, at Kommissionen bør tage hensyn til digitaliseringens udvikling og dens indvirkning på Unionens forvaltnings administrative procedurer ved fremlæggelse af forslaget, der anmodes om i henhold til denne beslutning. Navnlig bør der tages hensyn til følgende:

1. Hvad angår generelle aspekter:

i) Princippet "kun én gang", hvilket betyder, at hver person kun bør indsende sine data eller oplysninger én gang, når vedkommende interagerer digitalt med Unionens forvaltning. I den forbindelse bør der også tages udgangspunkt i oprettelsen af den europæiske digitale ID-tegnebog.

ii) Interoperabiliteten inden for digitale tjenester, der tilbydes af Unionens forvaltning.

iii) Digitale teknologiers og løsningers bidrag til en øget offentlig sikkerhed.

iv) Fastsættelse af procedurer og præcisering af brugen af digitale teknologier i Unionens forvaltnings eksterne kommunikation med det formål at træffe modforanstaltninger til at håndtere eksisterende forskelle, øge retssikkerheden, sikre, at antallet af sager om administrativ uretfærdighed, der behandles, stiger, samt bryde cirklen af mistillid.

2. Hvad angår tilgængelige, integrerede digitale offentlige tjenester:

i) Digitale offentlige tjenester bør være menneskecentrerede og tilgængelige på alle plan.

ii) Alle bør have muligheden for at deltage i udformningen og forbedringen af digitale offentlige tjenester, der er skræddersyede til deres behov og præferencer.

iii) Der bør altid være lignende alternativer til digitale tjenester, og der bør også være en kontaktperson, som kan hjælpe med at løse problemer, der kan opstå, når Unionens borgere bruger digitale tjenester.

iv) Digitale offentlige tjenester bør være tilgængelige for personer med handicap.

v) Digitale offentlige tjenester bør også kunne tilgås fra en lang række enheder.

3. Hvad angår sikkerhed, ansvarlighed og databeskyttelse

i) Princippet "offentlige midler – offentlig kode", hvilket betyder, at kildekoden til al software, der er udviklet for offentlige midler, bør stilles til rådighed for offentligheden, så den kan undersøges og genbruges.

ii) Privatlivets fred og sikkerheden for brugere af digitale offentlige tjenester bør beskyttes.

iii) Retten til fejl og retten til berigtigelse.

iv) Retten til en forklaring forstået som retten til at modtage en forklaring på algoritmens output og på afgørelsen, der blev truffet efter den algoritmiske vurdering.

v) Princippet om gennemsigtighed af kriterierne, på baggrund af hvilke automatiserede beslutninger træffes, når disse beslutninger påvirker borgere.

Henstilling 3 (om principperne for udvikling og anvendelse af digitale løsninger)

Behovet for at udvikle nye digitale løsninger for at opfylde Unionens forvaltnings behov i digitaliseringsprocessen bør anerkendes. For at sikre, at sådanne løsninger tjener Unionens borgere og Unionens personale bedst muligt, bør der tages hensyn til følgende principper:

i) Unionens personale bør spille en central rolle i udviklingsprocessen, eftersom de har den bedste forståelse af de administrative procedurer og særtilfælde, nemlig problemer eller situationer, der kun opstår i yderpunkterne af de mulige værdier eller i ekstreme situationer

ii) Udviklingen af interne digitale løsninger, der er afgørende for anvendelsen af de pågældende offentlige tjenester, bør overvejes.

iii) I forbindelse med outsourcing bør der ikke indkaldes til forslag til monolitiske megaprojekter, som kun få store virksomheder kan byde på, og som er i større risiko for at blive forsinket og overskride budgettet; i stedet for skal offentlige udbudsprocedurer vedrørende digitalisering af projekter og processer opdeles i indkaldelser til forslag til mindre projekter for at gøre digitaliseringskontrakter mere tilgængelige for SMV'er.

iv) Digitalisering bør ikke udelukkende ses som en omkostningsbesparende proces: Det er vigtigt at huske på, at effektiv digitalisering også kræver en investering i både teknologi og personale.

v) Digitaliseringen bør foregå på en måde, der resulterer i, at personale har mere tid til at udføre arbejdsopgaver, som vedrører deres særlige ekspertise, ved at automatisere repetitive arbejdsopgaver og hjælpe personalet med at sikre, at Unionens forvaltning overholder principperne og målene anført i henstilling 2.

vi) Digitalisering bør ikke føre til, at arbejdsopgaver, som kræver specialviden, bliver læsset over på personale, som ikke har disse kompetencer, og som ikke får den fornødne uddannelse og de fornødne ressourcer til at udføre sådanne arbejdsopgaver.